

2006. június 10. szombat

Kirándulás Burgenlandba

8.50 Sopronkertes (Baumgarten) pálos kolostor megtekintése, vezet: Karl Kaus

9.50 Kismarton (Eisenstadt)

10.30 Az Esterházy kastély Haydn termének megtekintése vezetéssel

11.00 A kastélykert megtekintése

11.45 A Burgenländisches Landesmuseum kiállításának megtekintése, bevezető: dr. Gömöri János és Mag. Hannes Herditsch

13.15 Kismarton, Szent Márton templom megtekintése

14.45 Fraknó (Forchtenstein). A vár, a Fegyvertár, az Ősök galériája és a Kincstár megtekintése

18.45 Lánzsér (Landsee), a vár megtekintése

2006. június 11. vasárnap

1. Kirándulás autóbusszal a Várhelyre és Sopronbánfalvára.

A várhelyi halomsírokat és a sáncokat bemutatja Jerem Erzsébet és Gömöri János. Sopronbánfalván (kolostor, templom, barokk lépcső, Mária Magdolna templom) vezetnek: Balázsik Tamás, Dávid Ferenc, Nemes András

2. A Körmeny-Csák gyűjtemény megtekintése, vezet: Csák Ferenc művészettörténész vagy Körmeny Anna; a Storno műterem megtekintése Askercz Évával, a Zettl-Langer gyűjtemény megtekintése, vezet: Langer Ágnes.

A programot Lövei Pál közreműködésével összeállította: Nemes András művészettörténész, régészeti témákkal kiegészítette Gömöri János.

2007. LXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / MŰHELY / Kubinszky Mihály: Beszámoló a Soproni Városszépítő Egyesület 2006. évi működéséről

198 Kubinszky Mihály: Beszámoló a Soproni Városszépítő Egyesület 2006. évi működéséről

Az Egyesület 2006-ban is sokoldalú tevékenységet fejtett ki. A Móricz Zsigmond utcában február 11-én felavattuk Diebold Károly, a jeles soproni fotóművész emléktábláját, annak a háznak a falán, amelyben 1939-től a Diebold fotóműterem és üzlet működött. A tábla Szabadosné Egyed Emma szobrászművész alkotása. Az avató beszédeket dr. Faragó Sándor professzor, a NyME Rektora és Dr. Varga Ferencné, az egykori munkatárs mondták. A tábla elkészítését a TÁEG mecénásként támogatta.

Közreműködésünkkel a város elkészítette Ágoston Ernő festőművész emléktábláját, Kutas László szobrászművész alkotását, és azt a Kaszinó épület falán helyeztük el. Június 8-án, a leleplezésnél, Walter Dezső polgármester, Giczy János festőművész, és az Egyesület részéről magam mint elnök, emlékeztünk meg a jeles művészről és pedagógusról.

Langer György elnökségi tagunk kezdeményezésére és az ő közreműködésével saját költségünkre felújítottuk a Balfi utca 1-3. épület homlokzatán az elrozsdásodott napórát, és azt a Város Közgyűlésének hozzájárulásával a város címerével ékesítettük. Az órát tartó falazat állékonyságát szakértővel ellenőriztettük. Ez úton is megköszönjük a Tűzoltóságnak az emelési munkákhoz nyújtott segítségét.

Szeptember 29-én átadtuk a 2006. évi építészeti teljesítményért a Deákkúti út 10. lakóház tulajdonosának, Füzi Tímeának a Winkler Oszkár emléktáblát. Az épület a Mentés Gábor – Horváth Ágnes építészpáros alkotása. A tábla avatásán Boros László elnökségi tagunk mondott köszöntőt.

A város és a TÁEG által emelt új Sörházdombi kilátótorony építkezésének előkészítésében is részt vállaltunk. A látványos építészeti alkotás dr. Szabó Péter építész és dr. Somfalvi György mérnök alkotása. A kilátótoronyt Walter Dezső polgármester szeptember 16-án avatta fel.

Krisch Aladár elnökségi tagunk kezdeményezésére és Langer György elnökségi tagunk közreműködésével megszerveztük a város tulajdonában levő, a balfi országút mentén álló pihenőkereszt felújítását illetve állagvédelmi munkáit. Az egyesületünkre háruló költségeket a köfaragónak a TÁEG segítségével fizettük ki.

Egyesületünk több éve szorgalmazta a Flandorffer utca nevének visszaállítását, ami kellő támogattság hiányában eddig sajnos meghiúsult. Végül is a város az újra megnyitott Gyár utcát most kérésünkre elnevezte Flandorffer utcának. Mivel a szomszédos gázgyárat egykor Flandorffer Ignác alapította, ezt a változatot is a névhez méltónak ítéltük. A november 28-án történt ünnepélyes átadáson avatóbeszédemet követően vágtuk át a megnyitást jelentő szalagot.

Anyagilag hozzájárultunk a Storno síremlék felújításához. A Hunyadi iskola előkertjében virágok ültetését anyagilag támogattuk. Támogattuk a „Kitaibel Pál Soproni útja 1806” c. kiadvány és a „Soproni füzetek” ez évi számának megjelenését. Ez évben járultunk hozzá a már 2005-ben létesített Németh Alajos-emléktábla költségeihez. Támogattuk a diaposzítívpárát is. Horváth Sándor tagtársunk – Egyesületünk 199-nevében is – növénybemutatókat szervezett az egyetem botanikus kertjében és a kórház kertjében. Andrassy Péter elnökségi tagunk – Egyesületünk nevében is – kirándulásokat szervezett (Hohe Wand, Károlymagaslat), amelyeken több tagunk is részt vett.

Elnökségünk tagjai közül Molnár Ákos és dr. Pongrácz Péter kérték a megbízatásuk alóli felmentésüket. Mivel a jogtanácsosra sürgős elintézendő feladatok vártak, elnökségünk felkérte dr. Barkó Péter urat a jogtanácsosi munkakör ellátására addig is, amíg a közgyűlés őt ebben a funkcióban megerősítette.

Változatlan figyelemmel és erővel igyekeztünk Sopron Megyei Jogú Város támogatásával a Soproni Szemle színvonalas megjelenését biztosítani. Egyesületünk pályázatára, amelyet az 1956. évi forradalom soproni eseményeinek megörökítésére hirdetett, számos pályamű érkezett be. Ezek közül a zsűri négyet tartott díjazásra méltónak az Egyesület által felajánlott 100.000 Ft-os pályadíjból, és hármat a Soproni Szemle 2006. évi 3. számában le is közölt. Ugyanebben a számban a pályázattal kapcsolatos további részletek olvashatók.

Az Egyesületünk által korábban létrehozott „Soproni Szemle Alapítvány” éves jelentését dr. Bartha Dénes elnökhelyettesünk, a Kuratórium elnöke elkészítette. Az alapítvány rendben működik. Ezzel szemben az Egyesületünk által alapított „Alpok-alja Idegenforgalmi Alapítvány” működése megakadt, ezért a Városi Ügyészség 2006. júliusban kelt átiratában annak megszüntetését javasolta nekünk. A megszüntetés előnyeit és hátrányait alaposan latolgatva elnökségünk november 9-én tartott ülésén a megszüntetés mellett döntött, és ennek foganatosítására a megbízott jogtanácsost felkérte.

Egyesületünk az adófizetők 1%-os megajánlásából ez évben 162.236 Ft juttatásban részesült. Ezt, valamint mecénásainknak, a tagdíjat befizetőknek, folyóiratunk előfizetőinek és a tagdíjukat túlfizetőknek egyaránt megköszönjük segítségüket.

Tagságunk részére – a TÁÉG-gel kötött szerződésünk alapján – változatlanul biztosítottuk a Károly-magaslat kilátótorony díjmentes látogatását, az erre vonatkozó igazolványokat a 2007. évre is kiadtuk.

Az Egyesület elnökségétől 80. életévemre tekintettel visszavonulok, több elnökségi tagunk hasonlóképpen átadja helyét. Húszévi működésem idején sok-sok kedves tagunk segített, ezt az alkalmat is megragadom, hogy ezért mindenkinek köszönetet mondjak. Kérem, hogy a közgyűlés által megválasztott új elnökséget is hasonlóan támogassák, hogy Egyesületünk továbbra is aktívan működhessen városunk kultúrájának javára.

Dr. Kubinszky Mihály

elnök

2007. LXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / SOPRONI ARCOK

2007. LXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / SOPRONI ARCOK

2007. LXI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM / SOPRONI ARCOK / Kovács József László: Melchior Mollay praeceptor et musicus (1690–1691). Tisztelgés Mollay Károly halálának 10. évfordulóján

Kovács József László: Melchior Mollay praeceptor et musicus (1690–1691). Tisztelgés Mollay Károly halálának 10. évfordulóján

A Soproni Szemle 1993. évfolyamában Mollay Károly professzor 80. születésnapjára megjelent egy tartalmas életrajzi riport-beszélgetés: „*Én most is mindennap Sopronban vagyok...* Születésnap beszélgetés Mollay Károllyal” címmel. A riport készítőjének szándéka szerint „a beszélgetésnek kettős célja volt, egyrészt az, hogy a Soproni Szemle olvasói első kézből ismerjék meg gazdag életútjának egyes állomásait és helytörténeti „ars poeticá”-ját, másrészt az, hogy olyan, Sopron története szempontjából érdekes adatokat örökítsünk meg, amelyek enélkül feledésbe merülnének.” A riport az alábbi kérdéssel indult:

„– Professzor úr sokat foglalkozott a középkori soproni családi nevekkel. Vajon saját családjával kapcsolatban végzett-e hasonló kutatásokat?

– Ez nagyon érdekes kérdés. Az én nevem se nem magyar, se nem német, se nem szláv. Még nem vagyok benne egészen biztos, de az a gyanúm, hogy hódoltság korabeli török. A törökben a mullah papot, tanítót, szóval tanult embert jelent. Buda visszavételénél fogságba került egy török, itt marad, megkeresztelkedik, és mint török tolmács működik tovább, úgy gondolom, hogy ez lehetett a mi ősrünk. A család azután Nyugat-Magyarországra került, és ott teljesen elnémetesedett. Burgenlandban, Bécsben ma is még számos Mollay van, de Magyarországon csak mi és a budapesti Mollay János